

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVER ȘI LUMINA

JUSTIȚIE ȘI LIBERTATE

Prim-Redactor: A. NENOVEANU

DIRECTOR: PETRE BORS

Proprietar: E. I. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an. 30 lei
 Pe 6 luni 16 „
 Pe 3 luni 8 „
 Studenții plătesc pe jumătate.
 Pentru străinătate se adaugă portul.

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUȚIA INTERZISĂ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI
 Strada Colței No. 19

Un număr vechi 2 lei

D-nii abonați din provincie sunt rugați să binevoiască a-și achita abonamentele prin mandat sau timbre postale către administrație, strada Colței No. 19, de unde vor primi în schimb chitanțe din registrul cu mactă.

S U M A R

Drept Comercial: Girul unei cambii în urma scadenței și transmiterea proprietății de Petre Bors. — Codul Comercial de C. N. Toneanu, (urmăre 29) — Jurisprudența română: Curtea de Casație, secția II, Preotul Gh. Constantinescu. — Idem, Herș Leib Rotman cu Primăria Comunei Dorohoiu — Idem I. Thomovici cu C. Contzelman s-ri C. & A. Brentzle — Curtea de Apel din București, secția I, Leopold Hemer cu Horia Rosetti. — Idem, Leanca Luca Ionescu cu C. I. Cărbunescu. — Informațiuni. — Bibliografia.

DREPT COMERCIAL

Girul unei cambii în urma scadenței și transmite proprietatea?

Subt imperiul vechii legislațiuni comerciale se susținea de unii *pro*, de alții *contra*, și de alții că un asemenea gir valora numai ca *procurățune pentru încasare*. Noua lege comercială prin art. 281 a vidat controversa, prescriind următoarea dispozițiune: „*Girul cambiei ajunsă la scadență produce numai efectul unei cesiuni.*”

Origina acestei dispozițiuni este textul art. 260 din codicele de comerț al Italiei, care ține: „*La girata d'una cambiale già scaduta produce soltanto gli effetti di una cessione.*” Se știe că redactorii noului codice de comerț italian au făcut din cambie un titlu esecutoriū, precisându-se categoric în art. 323 că „*pentru exercițiul acțiunei cambiare, cambia are efectele unui titlu esecutoriū, atât pentru capital ca și pentru accesorii.*” (La cambiale per l'esercizio dell'azione cambiaria ha gli effetti di titolo esecutivo,

per il capitale e per gli accessori). De și acest prim aliniat al textului s'a omis fără cuvânt a se trece în textul corespunzător al art. nostru 349: totuși legea noastră recunoaște implicit cambiei aceiași putere. Când art. 321 prescrie debitorului cambiei imperioasă îndatorire de a-i plăti valoarea, nefindui permis a opune nici un refus, afară de singurele două cazuri, *perderea cambiei* și *falimentul posesorului*; când de altă parte prin art. 349 a dispus, că debitorul nu poate opune posesorului cambiei excepțiuni ce dânsul le-ar avea în contra unor terțe persoane, ci numai excepțiuni lui personale, și bine înțeles aceste întemeiate în toate cazurile pe o probă scrisă: evident că toate aceste dispozițiuni, deviate de la principiile dreptului comun, sunt făcute în interesul liberei circulațiuni a acestei hârtii monedă numită cambie; cum și în interesul creditului, acest suflet al comerțului, trebuind portorii cambielor a fi garantați de plată la scadența lor. Negreșit dară reiese din precitatele texte, că și la noi cambia nu poate fi considerată de cât ca titlu esecutoriū.

După principiile decii ale legii speciale a comerțului, posesorul unei cambii girate probează că e proprietarul ei prin seria neîntreruptă de giruri cari au ajuns până la dânsul, (art. 309). Inșă adevărat gir în conformitatea art. 277 nu este și nici poate avea loc, de cât numai în periodul ce curge de la emiterea până la scadența cambiei. Numai în acest timp cambia are curs liber, și odată ce scadența ei a ajuns, art. 281 hotărăște că *girul ulterior va produce numai efectele unei cesiuni ordinare*. O cambie dară al cărei gir este ulterior scadenței sale încetează de a fi un titlu esecutoriū, portorul ei se vede lipsit de exercițiul unei acțiuni cambiare, care nu aparține de cât numai posesorilor de cambii cu giruri adevărate; și înfine o atare cambie se reduce la o simplă cesiune de creanță cu efecte pur și simplu civile.

Chestiunea s'a tratat de Curtea de Casațiune din Florența, care a rezolvit-o în mod negativ, așa precum și noi o susținem: că adică girul unei cambii în urma scadenței, nu transmite proprietatea ei. Iată considerantele decisiunii acestei Înalte Curți, date în decisiunea sa de la 14 Iunie 1888 sub președenția președintelui său d-nu Vigliani:

„Considerând că adevăratul și propriul gir, definit de art. 256, nu poate fi realizat de cât în cursul timpului cuprins între emisiunea și scadența cambiei.

„Considerând că acest period se consideră de lege ca acel al vieții pline și regulate, cum și acel al cursului liber al cambiei; căci odată sosiă scadența, art. 260 decide că girul ulterior va produce numai efectele unei cesiuni ordinare.

„Considerând că art. 260 vizând ast-fel efectele unei cesiuni în general, și neadăogând nimica de particular, a înțeles necesar să nu acorde de cât efectele alipite de legea civilă unei cesiuni de creanță și nimic mai mult.

„Considerând că transmiterea cambiei scădute fiind ast-fel devestită de titlul său de gir și de efectele sale particulare, redusă a fi o simplă cesiune și a produce singurele sale efecte, rezultă de aci că acțiunea cambiară propriu zisă, care naște din un adevărat gir, nu poate fi mai mult exercitată.

„Considerând că odată stabilind și admitând aceste, trebuie să tragem consecința: că cesionarul cambiei ajunsă la scadență nu poate să se pre-valeze de privilegiul rezervat espres de art. 323 numai la exercițiul acțiunii cambiare, acțiune care nu-i aparține după termenii precitatului art. 260.“

Decisiunea acestei Curți supreme este combătută de d-nu Vidari în *Temi Veneta*. D-sa susține, că raționamentul Curții se bazează pe o premisă, care nu-i alta de cât dispozițiunea art. 260 din codul de comerț. Girul unei cambii în urma scadenței valorează o simplă cesiune. Însă din această premisă se trage consecințe ce ea nu conține, când conchidem că cambia încetează de a fi un titlu esecutoriū în mânele cesionarului; căci la o cesiune de creanță, cedentele transmite asupra cesionarului toate drepturile relative care îi aparțin din ziua cesiunei. Cesionarul cambiei posterioare scadenței are deci dobândit, cu tot articolul 260, toate drepturile cedentului său, și prin urmare dreptul de a exercita acțiunea cambiară și de a usa de cambie ca de un titlu esecutoriū. Pentru ce să restringem aci efectele și consecințele normale a cesiunei creanței?

Comparând opiniunea noastră și decisiunea Curții supreme din Florența cu combaterea făcută de d-nu Vidari, se vede ușor eroarea în care d-sa cade confundând efectele largi ale acțiunii civile. Am văzut cum după legea comercială debitorul cambiei este îngrădit la refuzul de plată, și cum dânsul nu poate opune posesorului cambiei excepțiunii ce le-ar avea în contra terților persoane: oare tot așa este după

legea civilă? După legea comercială este inadmisibilă opunerea debitorului la plata unei cambii pe motivul bună-oară, că ar fi intervenit între debitor și creditor o convențiune în virtutea căria debitorul a cedat creditorului toată marfa sa din prăvălie, cu condițiune ca din prețul cu care va vinde acea marfă să își rețină valoarea acelei cambii (v. decis. C. C. S. II, No. 173 din 10 Decembre 1890). Asemenea nu poate opune interogatorul, compensațiunea, simulațiunea sau nulitatea efectului comercial pentru viciu de consentiment ori incapacitate (v. decis. C. C. S. II, No. 40 din 10 Martie 1892, v. decis. C. Ap. Buc. S. III, No. 4 din 14 Mai 1888). Toate aceste rigori esecțiionale ale legii comerciale nu sunt aplicabile în materie civilă, unde recerându-se o grabnică soluțiune, acolo pot fi propuse. De altmintrelea portorul unei cambii girate în urma scadenței, de și considerat ca un cesionar ordinar, fără să fie trebuință de o notificațiune, va fi admisibil la participarea încheierii concordatului debitorului falit; și creditorii falitului nu se pot opune cu succes, de cât numai probând că valoarea creanței a fost plătită cedentului.

Petre Bors

CODUL COMERCIAL

Doctrină și jurisprudență asupra fie-cărui art. în parte, în comparațiune cu articolele corespunzătoare ale legislațiunilor streine.

DE

C. N. TONEANU

Avocat (Galați)

(Urmare 29 *)

DESPRE FALIMENT

§ 2

Acte făcute în or-ce timp și pe cari legea le declară anulabile (acțiunea pauliană).

Cod. com. Rom.

Art. 721. Toate actele, plățile și înstrăinările făcute în fraudă creditorilor, în or-ce timp ar fi fost făcute, trebuiesc să fie anulate conform dispozițiunilor art. 975 din codicele civil.

Cod. com. Ital.

Art. 708. Toate actele, plățile și înstrăinările făcute în fraudă creditorilor, în or-ce timp ar fi avut loc, trebuie să fie anulate conform dispozițiunilor art. 1235 codicele civil.

154. — Legiuitorul prin acest articol lasă intact acel principiu de drept comun, prin care se stabilește că creditorii pot să atace în numele lor personal actele săvârșite de debitor în fraudă drepturilor lor, conform art. 975 cod civil, adică că ea poate ataca prin acțiunea Pauliană or ce act, p'ată sau înstrăinare făcută în or ce timp ar fi ²⁾. Acest articol putea chiar să nu existe în codicele comercial și totuși, pe cât timp legiuitorul nu ar fi prevăzut de cât nulitățile de

* A se vedea numărul precedent.

¹⁾ Vidari I. 158. pr. part.

drept (art. 720) și presumpțiunile de nulitate (art. 722) rămănea, în privința actelor făcute în fraudă creditorilor să se aplice conform art. 1 cod. com. principiile și regulile din codicele civil, or de câte ori cazul nu e prevăzut de codicele de comerț. În virtutea acestui principiu, actele făcute în fraudă creditorilor și actele simulate trebuiesc să fie anulate.

Mai înainte de a vedea de cine se poate intenta acțiunea Pauliană în cas de faliment: precum și acțiunea în simulațiune, cine trebuie să facă proba fraudei sau simulațiunii, precum și ce probe trebuiesc admise, să vedem cari sunt principiile de drept comun în materie de acțiune Pauliană și Simulațiune.

IN DREPTUL CIVIL

I. Actele făcute în fraudă creditorilor.

155. — În dreptul nostru civil, există principiul că or cine se obligă personal, obligă averea iar nu persoana sa, întocmai ca în dreptul Roman, sub imperiul codicelui Iustinian. Creditorul care se încrede exclusiv în persoana cui-va, spre deosebire de acela care stipulează o garanție deosebită (ipotecă, gaj, etc.) are un amanet asupra întregii sale averi, în starea însă în care se va găsi în momentul scadenței creanței sale, nu are un amanet numai asupra unui lucru deosebit din averea lui. Or, fiind astfel, datornicul nu poate nepedepsit să zădărnicească dreptul creditorilor săi, prin înstreinarea averii sale, de care dispune în mod deplin. Din contra, creditorul are mai multe acțiuni acordate de lege, ca să facă să menție averea în patrimoniul debitorului său¹⁾:

156 — I. În cas de neglijență din partea debitorului. Creditorul are acțiunea prevăzută de art. 974 cod. civ., care îl îndrituiește de a exercita toate drepturile și acțiunile debitorului, și pe cari el nevoind a le exercita, le exercită creditorul. Această acțiune are analogie cu oprirea în mâna unui al 3-lea, cu *saisie arrêt*. Creditorul exercitând drepturile datornicului său, chiamă în judecată și pe cel de al 3-lea și pe datornicul său. Cel de al 3-lea nu mai poate de acum înainte să compromită gagiul recamantului al creditorului; nu mai poate invoca nici compensația (art. 1152 cod. civ.), nici p'ata sau renunțarea făcută în cursul instanței. Ce ar însemna în adevăr dreptul, dacă i-ar lipsi sancțiunea? Ce ocrotire ar oferi creditorului art. 974 cod. civ., dacă datornicul totuși, s'ar putea învoi cu terțiul ca să i zădărnicească dreptul? Art. 974 citat nu coprinde o dispozițiune nerealisabilă, o utopie, nu îndrituiește pe creditor numai în abstract să exercite drepturile debitorului său, ci constituie un fel de execuțiune, silește pe cel de al 3-lea să plătească în locul debitorului (*salvere complun'uo*. L. 69, *Basilic. Cartea 24 tit. VI*), acordă creditorului o ocrotire serioasă în contra neglijenței datornicului²⁾.

157. — II. În cas de simulațiune. Creditorul are acțiunea în declarare de neesistență, dată de art. 966 cod. civ., care declară că n'are nici un efect obligațiunea fără cauză sau fondată pe o cauză falsă ori nelicită. Pe lângă acțiunea contra neglijenței datornicului acordată creditorului, legea i acordă și o acțiune contra simulațiunii. Terțiul invoacă contra creditorului care exercita drepturile debitorului, un titlu doveditor că lucrul nu mai aparține datornicului, însă titlul este fictiv. Cum să apără creditorul? Codul nostru îl înar-

mează în cas de ne-esistență a obligațiunii (fără cauză) sau basată pe o cauză falsă sau nelicită, cu acțiunea prevăzută de art. 966 cod. civ., acțiunea în simulațiune. Simulațiunea nu este tot una cu fraudă. Omul de paie care mă ajută a face să nu treacă ca a mea averea, pentru a arunca cu praf în ochii creditorilor mei, este poate de bună credință, el crede poate că eu mă feresc de rude neoportune. Sau îmi ascund averea de o femeie rea care mă stăpânește.

Puțin importă însă buna sa credință, căci terțiul deține cu un titlu fictiv, minciuna nu produce nici un efect, opera ei e un fantom, obligațiunea fără cauză este inexistentă. Buna credință opusă de terțiul nu poate insufla ființă unui zero juridic; din nimic nu ese nimic. Într'un cuvânt: toți câți au conlucrat la simulațiune pierd cauza lor, fără deosebire de sunt sau nu de bună credință, destul numai să se dovedească că dețin cu un titlu fictiv; titlul fiind fantastic, lucrul n'a eșit în realitate din patrimoniul datornicului și creditorul îl urmărește neîmpiedicat, averea datornicului fiind gajul său. Dacă simulațiunea se numește frauduloasă, și contra căreia trebuie să ne ocrotim, aceasta este nu pentru că fraudă i-ar fi esențială, ci pentru că în deosebire de dânsa, există o simulațiune care nu face rău nimănui, și pe care prin urmare nu avem nici un interes să o înlăturăm, căci părțile ascund câte o dată voința lor sub o formă aparentă, fără să vatem prin aceasta cât de puțin interesele altora. De exemplu: o donațiune sub forma unei vânzări. Există o simulațiune care nu atinge drepturile altuia. Acțiunea unui al 3-lea în declarare de neesistență s'ar respinge ca lipsită de interes. În asemenea cas, principiul este că trebuie să urmărim aceia ce au înțeles părțile și să nu ne oprim la înțelesul fățarnic al cuvintelor.

Pus valere quod agitur, quai quam simulate concipitur. Art. 967 cod. civ. hotărăște în adevăr că convențiunea este valabilă cu toate că cauza nu este expresă. — Principiul acesta se aplică simulațiunii licite fără deosebire dacă se raportă asupra naturii contractului sau asupra persoanelor contractante. Dacă s'a stabilit un raport de drept pentru alte persoane de cât cele arătate în act, actul e privitor în realitate la cele d'antetiu iar nu la cele de al 2-lea. De exemplu: bărbatul cumpără un imobil pentru sine, plătește prețul cu din al său, dar trece în act *pro forma* numele soției sale. Cea ce hotărăște, este spiritul iar nu litera. Bărbatul a cumpărat imobilul pentru sine. Numele femeii s'a trecut în act numai pentru ochii lumii (*sed imaginariae tantum uxoris nomen in instrumentum positum est*. L. 6. *Basil.* si quis alteri. 19. 16) Bărbatul prin urmare este stăpânul imobilului și îl poate revendica. În cazul invers, soția va învinge Bărbatul a plătit prețul cu din al său, dar în realitate a cumpărat pentru soție, care l'a și luat în stăpânire. Soția este proprietara imobilului, iar bărbatul nu are de cât o creanță pusă în concurența prețului. *Veritatem spectare debemus.* — Simulațiunea în casurile de mai sus ascunde o voință serioasă și licită. Dacă din contra, nu există nici o voință, dacă nu e vorba de cât de o glumă, dacă din cele două elemente constitutive ale contractelor: *voința* și *semnul*, numai cel de pe urmă s'a realizat, atunci avem înaintene o obligațiune fără cauză, care nu poate avea nici un efect (art. 966 cod. civ.). Avem aface cu un zero juridic, și atunci sub o formă aparentă se ascunde o voință serioasă dar *nelicită*, art. 966 pune pe o linie obligațiunea fără cauză și aceea întemeiată pe o cauză nelicită. Amândouă sunt neesistente. Alt fel însă este când o convențiune trece drept nelicită numai în

1) Al. Degre *Dreptul* No. 9 și 10 din 1891.

2) Al. Degre: *Dreptul* No. 9 și 10 din 1891.

folosul creditorului. Casurile de obligațiuni nelicite sunt foarte variate: un debitor sustrage creditorilor săi prin mijlocirea unei *prêt-nom*, tot sau parte din activul său; o persoană face o dispozițiune cu titlu gratuit printr-o persoană interpusă, în favoarea unui ne-capabil (art. 812 c. civ.) sau o vânzare prin persoane interpusă în fraudă art. 1308 c. civ.; sau o donațiune în fraudă art. 939 cod. civ. ¹⁾.

158. — III. In cas de fraudă. (Acțiunea Pauliană). Creditorul are acțiunea Pauliană dată de art. 975 cod. civ. Când actele sunt făcute în fraudă creditorilor trebuie să deosebim, după cum aceste acte sunt sau acte simulate sau acte frauduloase. Care e punctul de intersecțiune între *simulațiune* și *fraudă*? Care este criteriul după care putem deosebi actele simulate de actele frauduloase. Să luăm exemplul. Ast-fel posesiunea este numai aparentă în casurile următoare: trec în act un preț mai mic de cât cel adevărat în dauna fiscului. Dăruiesc un lucru dar iaș un contra înscris, care dovedește contrariul. Renunț la o moștenire, dar mă învoiesc pe sub mână cu moștenitorii mei să primesc partea mea de moștenire. Adevăresc existența unei datorii stinse, dar mi procur o contra dovadă. Vând un lucru, dar iaș un contra înscris care dovedește că nu l'am vândut. În care cas este deschisă reclamantul acțiunea în simulațiune care este mai favorabilă, și în care cas din contră i impune legea să pornească acțiunea pauliană? Să luăm unul din exemplele de mai sus pentru a pune în evidență criteriul de care caută să ne conducem. Cumpăr o casă și dau vânzătorului un contra înscris că vânzarea nu are nimic serios. Așa dar, casa nu e proprietatea mea, cu toată vânzarea aparentă. Creditorii vânzătorului aparent o pot deci urmări ca aparținând încă acestui după urmă, căci eu nu sunt de cât un *prêt-nom*. Ei au un mijloc simplu și sumar: *acțiunea în simulațiune*. Posesiunea mea nu le poate face obstacol căci eu dețin pentru vânzătorului aparent. — Dacă din contră lucrul nu se mai află în mâinele mele, ci la cumpărat de la mine un terțiu, care l'a luat serios în stăpânire, a plătit prețul, creditorii vânzătorului aparent nu mai pot isbuti pe calea acțiunii în simulațiune, căci terțul deține cu un titlu serios. El are o posesiune serioasă care naște drepturi neatârinate de ori-ce titlu. Din două una: terțul știe că eu cumpăr casa de la un *prêt-nom*, puțin important, el totuși are în lipsă de susținere de fraudă, în contra revendicării, esecțiunea: *in pari causa turpitudinis melior est conditio possidentis*; sau, terțul nu știe că are a face cu un om de paie, și credea că cumpără de la adevăratul proprietar, legea prevede cazul și îl resolvă formal. Actul secret nu poate avea nici un efect în contra altor persoane (art. 1175 cod. civ.). Creditorii nu pot reclama contra terțului care n'a figurat la actul simulat de cât sau esecitând drepturile debitorului lor (974 c. civ.) sau imputându-i participarea sa la fraudă (975 cod. civ.). Am vădut în vânderi, să vedem în ipotecă. Acțiunea creditorilor în contra terțului care are o *ipotecă*, este acțiunea din art. 1770 cod. civ., și fiind ast-fel, suntem siliți să recunoaștem că calea este greșită; creditorul ipotecar se dice este supus acțiunii în simulațiune cu toată serioșitatea titlului său. Criteriul nostru totuși rămâne în picioare în toate casurile și necondiționat. Titlul aparent cade? Aceasta nu face nimic. Ipoteca serios constituită de titularul aparent rămâne neclintită. Esistă dar același criteriu pentru a deosebi actele simulate de actele

frauduloase atât pentru înstrăinări cât și pentru ipotecă. ¹⁾

Acum că am pus aceste considerațiuni generale să esaminăm mai în detaliu atât acțiunea pauliană, cât și acțiunea în simulațiune.

(Va urma).

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ

Inalta Curte de Casațiune secția II

Audiența de la 21 Septembrie 1893

PREȘEDENȚIA d-lui N. MANDREA, CONSILIER

Preotul Gh. Constantinescu

Mandat de depunere sau de arestare. — Neconfirmarea lui de tribunal. — Opozițiune făcută de procuror la camera de punere sub acușațiune contra hotărârii de neconfirmare — Unde trebuie făcută opozițiunea. — (Art. 92 din legea organizării judecătorești și art. 198 din proc. penală). — Casare

1) Opozițiunea făcută de procurorul tribunalului la Camera de punere sub acușațiune contra hotărârii tribunalului care anulează un mandat de depunere sau de arestare dat de judecătorul de instrucțiune contra unui prevenit, trebuie făcută prin greșa tribunalului care a pronunțat hătărîrea.

2) O simplă înștiințare către greșa tribunalului despre adresarea unui apel sau opozițiunii direct la Curtea de Apel sau Camera de punere sub acușațiune nu este o formalitate suficientă pentru validitatea acelui apel sau opozițiune.

3) Este casabilă decisiunea Camerei de punere sub acușațiune dată asupra opozițiunii procurorului tribunalului făcută contra sentinței acelui tribunal prin care nu s'a confirmat un mandat de depunere sau de arestare dat de judecătorul de instrucțiune contra unui prevenit, când se constată că n'a făcut acea opozițiune prin greșa tribunalului ci direct către Camera de punere sub acușațiune mulțumindu-se a adresa numai o înștiințare la greșa tribunalului.

Decisiunea 442. — Casează fără trimetere, decisiunea Camerei de punere sub acuzare a Curței de Apel Iași, No. 244 din 93 dată în procesul Preotului Gh. Constantinescu.

S'a luat în cercetare recursul făcut de Gr. Constantinescu Preotul contra decisiunii Camerei de punere sub acușațiune a Curței de Apel din Iași cu No. 244 din 93, care recurentul este menținut în stare de arest.

S'a citit raportul făcut în cauză de d. consilier V. Tasu s'a ascultat de d. D. Alexandrescu, avocatul recurentului în dezvoltarea motivelor de casare și d. procuror de secție Ciru Oeconomu în conclusiunile emise:

Curtea deliberând,

Asupra motivului I de casare:

„Violarea art. 137 pr. pen. Camera a admis opoziția primului procuror pe când trebuia s'o respingă ca nefiind făcută la greșa judecătorului de instrucție, ci de a-dreptul la Cameră“.

1) Al. Degrè: *Dreptul* No. 9 și 10 din 1891.

1) Al. Degrè i *Dreptul* No. 9 și 10 din 1891.

Considerând că din actele dosarului și decisiunea atacată se constată că recurentul fiind prevenit ca agent provocator al asasinării lui Al Codrescu, primarul comunei Tăutești, din jud. Iași, judecătorul de instrucțiune a decernat contra lui mandat de arestare, și tribunalul desființând acel mandat, prin încheierea de la 10 Sept. 93, pe baza art. 92 din legea organizării judecătorești, ministerul public a făcut opozițiune contra hotărârii tribunalului, adresată direct către Camera de punere sub acuzațiune, iar prin altă adresă către grefierul tribun. îi face cunoscut despre opozițiunea făcută la Cameră;

Considerând că în cazul când s'ar recunoaște părților interesate dreptul de a face apel contra hotărârii date de tribunal, pe baza citatului art. 92, din legea organizării judecătorești, pentru menținerea sa desființarea mandatelor de arestare, sau de depunere, emise de judecătorii de instrucțiune, atunci exercitarea unui asemenea drept nu se poate face valabilmente de cât prin declarațiune de apel sau opozițiune, la grefa trib. respectiv, conform dreptului comun (art. 198 pr. pen.) pe câtă vreme asemenea formalitate este obligatoare pentru toate cazurile în care legea nu prescrie alt fel de procedură, ceea ce trebuie să aibă loc, prin urmare, și în casurile de aplicațiuni a citatului art. 92, care nu prevede altă formă specială pentru facerea apelurilor la Curțile respective, sau a opozițiunilor la Camerele de punere sub acuzațiune, opozițiuni care nu se pot considera de cât tot ca apeluri la instanțele superioare contra hotărârilor date de instanțele inferioare.

Considerând că o simplă înștiințare către grefa trib. despre adresarea unui apel sau opozițiune direct la Curtea de Apel sau Camera de punere sub acuzațiune nu este o formalitate suficientă pentru validitatea acelui apel sau opozițiuni, căci prin citatul art. 198 din pr. pen. se cere categoric o declarație de apel făcută la grefa trib. singura formalitate indispensabilă pentru constatarea sigură a exercitărei unui asemenea drept, de către părțile interesate, în termenul legal.

Considerând că în specie primul procuror al trib. Iași, adresând direct Camerei de punere sub acuzațiune opozițiunea ce a făcut contra încheierii tribunalului, de la 10 Sept. 1893, prin care s'a ordonat punerea în libertate a recurentului, iar la grefa trib. adresând numai o înștiințare despre facerea acelei opozițiuni nu s'a conformat ast-fel prescripțiunii art. 198 pr. pen. și ast-fel Camera de punere sub acuzațiune trebuia să respingă acea opozițiune ca neadmisibilă; că prin urmare motivul de casare este fondat și decisiunea Camerei urmează să fie casată, fără să mai fie necesitate de a se discuta și cel al 2-lea motiv, și fără a se mai trimite afacerea la altă cameră, pe câtă vreme termenul de apel sau opozițiune este expirat.

Pentru aceste motive, Curtea, casează.

Audiența de la 14 Decembrie 1893

PREȘEDENȚIA D-lui P. ORBESCU, PREȘEDINTE

I. Thomovici cu C. Contzelman s-rî C. & A. Bientzle

Judecătoriele de ocoale. — Competința lor în materie comercială. — Opozițiune. — Termenul de opoziție înaintea judecătoriilor de ocoale în afacerile comerciale. — (Art. 8 din legea judecătoriilor de ocoale). — Casare

1) *In materie comercială, judecătoriele de ocoale sunt competente să judece toate diferendele dintre părți până la valoarea de 1500 lei.*

2) *Procedura de urmat înaintea judecătoriilor de ocol în afacerile comerciale este una și aceeași ca și în afacerile civile, legea care le-a dat în competență și afaceri comerciale nefăcând nici o distincțiune.*

3) *După art. 84 din legea judecătoriilor de ocoale, termenul de opozițiune este de cinci zile libere de la primirea sa și lăsarea cărții de judecată la domiciliu, și acest termen este aplicabil și la afacerile civile și la cele comerciale;*

4) *Este casabilă hotărârea care admite termenul de opt zile pentru opozițiune înaintea judecătoriilor de ocol în afacerile comerciale.*

Decisiunea No. 218/93. — Casată fără trimitere sentința comercială a Trib. Covurlui sect. I No. 120/93 dată în procesul cu I. Thomovici și C. Contzelman S-rî C. & A. Bientzle.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier I. Prodan.

S'a ascultat d-l Paladi avocatul recurentului I. Thomovici în dezvoltarea motivelor de casare și d-l Moșoiu avocatul intimatilor C. Contzelman S-rî C. & A. Bientzle în combateri.

Tribunalul a făcut o greșită interpretare a art. 894 cod. com. și a violat art. 84 din legea judecătoriilor de ocoale:

„Tribunalul prin considerantele sale plecând de la o premisă falsă ajunge naturalmente la o concluziune falsă

„In adevăr: considerentul că în materie comercială termenul de opozițiune este de opt zile, este absolut fals, deoarece nu materia juridică a procesului regulează termenul de opozițiune, ci jurisdicțiunea înaintea căreia este dus procesul. — Așa de exemplu și în materie civilă, dreptul de opoziție este de opt zile, dar când? Când procesul este de o valoare mai mare de 1500 lei și este dinaintea Tribunalului ca primă instanță. — Când însă procesul civil este de o valoare mai mică de 1500 lei și este dinaintea judecătoriilor de ocoale, atunci termenul de opozițiune este numai de 5 zile.

„Legea comercială atribuind judecătoriilor de ocoale și cunoștința proceselor, de natură comercială, până la valoarea de 1500 lei, le a supus materialmente regulilor de procedură a acestei instanțe, după cum a supus și procesele civile de aceeași valoare și intențiunea de a face pentru procesele comerciale o excepțiune de la regulă nu reese de nicăieri.

„Art. 894 din cod. com. nu prevede nici un termen și când legea comercială nu prevede cazul este dreptul comun care suplinesce lacuna.

„Dreptul comun în proces de o valoare de 1500 lei este legea judecătoriilor de ocoale și în specie art. 84.

„Așa dar din hotărârea ce atacăm, constatându-se că s'a înmănat copie după cartea de judecată No. 614 la 12 Mai și opoziția a fost primită la 20 Mai după nouă zile, iar nu după 5 zile cum prevede art. 84 din legea judecătoriilor de ocoale, — Tribunalul violează art. 84 din legea judecătoriilor de ocoale, când admite pentru opoziție la judecătoria de acolo termenul de opt zile și ast-fel admite și un apel care după lege era tardiv“.

Considerând că legiuitorul comercial a dat în competența judecătoriilor de ocoale toate diferendele dintre părți până la valoarea de 1500 lei; că. procedura de urmat înaintea acelor judecători, ne fiind modificată

în nimic consecința logică este, că pentru toate procesele date în competența lor trebuie să se observe una și aceeași procedură, indiferent dacă afacerea este civilă sau comercială.

Considerând că după art. 84 legea judecătorilor de ocoale, termenul de opozițiune este de cinci zile libere de la primirea sau lăsarea cărței de judecată la domiciliu;

Considerând, în specie, că din sentința atacată se constată că copia după cartea de judecată cu No. 614/93 s'a înmănat părții la 12 Maiu iară opoziția se vede făcută la 20 Maiu în loc de 18 Maiu și prin urmare peste termenul de 5 zile; că Tribunalul aplicând la această afacere termenul de opt zile libere de la Tribunal, sub cuvânt că ea este comercială, a violat prescripțiunile art. 84 sus menționat, și a dat o sentință casabilă.

Pentru aceste motive, Curtea, casează.

Audiența de la 8 Decembre 1893

PREȘEDENȚIA D-lui P. ORBESCU, PREȘEDINTE

Herș Leibu Rotman cu Primăria Com. Dorohoi

Espropriere pentru cauză de utilitate publică. — Jurământul juraților. — Dacă preoții pot figura în comisiunea juriului. Dacă comisiunea juriului este valabil constituită când în comisiune a figurat un preot fără a fi depus jurământ. — (Art. 47 din legea de espropriere). — Casare.

1). *Preoții pot lua parte în comisiunea juriului însărcinat cu fixarea indemnității pentru terenurile expropriate, însă caracterul său ecleziastic nu-l poate dispensa de a depune jurământul prevăzut de art. 47 din legea de expropriere.*

2). *Este nulă decisiunea juriului de expropriere când în comisiunea juriului a figurat un preot fără ca să fi depus jurământul cerut de legea de expropriere.*

Decisiunea No. 216 din 93. — Casată decisiunea juriului de expropriere și ordonanța judeului director trib. Dorohoi din 6 Noembre 1893, dată în exproprierea cerută de Primăria Comunei Dorohoi, contra imobilului d-lui Herș Leibu Rotman.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-nu consilier I. Prodan.

S'a ascultat d-nu M. Alexandrescu avocatul recurentului Herș Leibu Rotman, în desvoltarea motivelor de casare, în lipsa intimatei Primăria Dorohoi.

Curtea deliberând,

Asupra motivului 3 de casare.

„Violarea art. 47 d-nu expert, preotul V. Popovici nu a jurat. Legea nu face excepție în materie de expropriere.”

Având în vedere că prin procesul verbal al judeului director se constată că în constituirea juriului a intrat un preot care a funcționat ca jurat fără să depună jurământul prescris de art. 47 din legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică, sub cuvânt că canoanele bisericești nu-i permit a jura;

Vedând art. 47 sus citat.

Considerând că preotul de și nu este în general considerat ca un cetățean, cu drepturi și obligațiuni civile și publice, afară de oare-care funcțiuni ce i se interzic ca ne compatibile cu caracterul său ecleziastic și dar dânsul poate exercita funcțiunea de jurat de

la care nu este îndepărtat prin legea specială de expropriere sau veri o altă lege;

Considerând însă că la această funcțiune se cere, pe lângă condițiunile de capacitate și îndeplinire a unor condițiuni de formă care asigură integritatea jurământului în hotărîrea ce este chemat a da;

Că dintre aceste formalități cea mai importantă care dă chiar caracterul de jurat, este jurământul prescris de articolul 47 din citata lege;

Că dar de oare ce preotul V. Popovici a participat între jurați și a cooperat la hotărîrea indemnității fără să s'vârșească jurământul conform legii speciale adică fără să fi jurat, juriul a fost complectat cu o persoană străină și dar decisiunea sa este isbită de nulitate.

Pentru aceste motive, fără a mai discuta pe celelalte, Curtea casează.

Curtea de Apel din București, secția I.

Audiența de la 3 Noembre 1893

PREȘEDENȚIA D-lui G. D. ECONOMU, CONSILIER

Leopold Emer cu Horia Rosetti

Faliment. — Sindic. — Cine fixează onorariile sindicului — Dacă hotărîrile tribunalului prin care se fixează retribuțiunea sindicului sunt susceptibile de opozițiune și apel. (Art. 735 și 936 codul comercial).

Dupa dispozițiunile art. 735 din codul comercial, tribunalele sunt în drept să determine suma retribuțiunii datorite sindicului unui faliment, pentru serviciile sale ca sindic, și hotărîrile tribunalelor în această privință sunt definitive și fără drept de apel, de oare-ce art. 936 același cod nu prevede că și asemenea hotărîri sunt susceptibile de opozițiune și apel.

Decisiunea No. 53 din 93. — Declarat neadmisibil apelul făcut de Leopold Emer, contra sentinței cu No. 1219 din 93 pronunțată de trib. comercial Ilfov în procesul ce are cu Horia Rosetti, ca sindic, pentru onorariu.

S'a prezentat apelantul asistat de d-nu avocat N. Durma și intimatul asistat de d-nu avocat I. Rădoi.

D-nu Rădoi avocatul intimatului ridică incidentul de inadmisibilitate a apelului cerând respingerea lui.

D-nu Durma avocatul apelantului combătând ceru respingerea incidentului și darea cuvântului în fond.

Curtea deliberând,

Asupra apelului făcut de Leopold Emer în contra sentinței cu No. 1219 din 93 a trib. comercial Ilfov.

Având în vedere susținerile părților și concludsiunile lor scrise atașate la dosar;

Având în vedere că în speță trib. fiind chemat a judeca contestațiunile între falit și sindicul său în privința compturilor ce acesta e ținut să dea falitului conform art. 854 din codul comercial, apelantele cu această ocazie a invocat între alte motive și acelea că rău trib. a mai acordat sindicului un supliment de salariu de lei 1500 peste cel de 3500 ce i s'acordase mai înainte, că acele motive fiind respinse de trib., apelantele a făcut apelul de față din punctul de vedere al fixării aceluși supliment de salariu.

Având în vedere că intimatul Rosetti, prin avocatul său, a ridicat în această privință excepția de

inadmisibilitatea apelului bazat pe dispozițiile art. 936 din cod comercial.

Având în vedere că după dispozițiunile art. 735 din cod comercial, tribunalele sunt în drept a determina suma retribuțiunei datorită sindicului pentru muncă și serviciile sale;

Că hotărârile date de tribunal asupra fixării acestor retribuțiuni sunt definitive fără drept de opozițiune sau apel, de oare-ce art. 936 din expusa lege enumărând casurile în care hotărârile pronunțate de trib. comercial în materie de falimente sunt susceptibile de opozițiune sau apel, nu prevede și hotărârile date în cazul prevăzut de art. 735 relativ la salariul de sindic;

Că ast fel fiind, excepțiunea de neadmisibilitate a acestui apel fiind fundată cată a se admite.

Pentru aceste motive, Curtea, declară neadmisibil etc

(ss) *G. D. Economu, J. Durca, C. Manolescu, Al. Costescu.*

Audiența de la 27 Octombrie 1893

PREȘEDENȚIA Domnului I. DUCA, CONSILIER

Leanca Luca Ionescu cu C. I. Cărbunescu

Acțiune în revendicare. — Dacă cei ce se pretind proprietari în indivisiune asupra unei porțiuni dintr'un imobil, pot intenta acțiunea în revendicare pentru porțiunea lor înainte de eșirea din indivisiune.

1). *Acțiunea în revendicare presupune un obiect individual determinat.*

2). *Cei ce nu au de cât un drept de coproprietate asupra unei moșii ne putând invoca un drept de coproprietate asupra unei întinderi determinate de pământ ci numai un drept indivis asupra fiecăreii părțicele din moșie, rezultă de aci că numai după eșirea din indivisiune determinându-se porțiunea de pământ care aparține exclusiv fiecăruia, numai atunci s'or putea intenta o acțiune în revendicare pentru cea porțiune individual determinată.*

Decisiunea No. 209 din 93. — Admis apelul făcut de Leanca Luca Ionescu ca tutore a minorilor săi copii, contra sentinței No. 124 din 91 a tribunalului, Buzău dată în proces cu C. I. Cărbunescu. Reformă zisa sentință și respinge acțiunea făcută de d-nu Cărbunescu.

S'a ascultat d-nu C. Jitianu avocatul apelantei Leanca Luca Ionescu în dezvoltarea motivelor de apel și d-nu Theodor. ni avocatul intimatului Cărbunescu în combateri.

S'a ascultat și reprezentantul ministerului public în concluziuni, în cauză fiind minor.

Curtea deliberând;

Având în vedere apelul făcut de Leanca Luca Ionescu, în calitate de tutore a minorilor săi copii în contra sentinței trib. Buzău cu No. 124 din 91,

Având în vedere desbaterile orale și concluziunile scrise depuse de ambele părți;

Având în vedere cererea făcută de apelantă de a se declara inadmisibilă acțiunea intentată în contra sa de C. I. Cărbunescu pentru motivul că dreptul invocat de dânsul, chiar dacă ar fi întemeiat, nu poate fi de cât un drept indivis pentru care nu se poate intenta o acțiune în revendicare.

Considerând că în adevăr, chiar dacă actele invo-

cate de d. C. J. Cărbunescu ar fi valabile și chiar dacă stânjenii de pământ arătați într'însele ar fi fost cumpărați de dânsul de la adevăratul proprietar, el nu ar putea în nici un cas avea în hotarul Verești de cât un drept de coproprietate, căci după cum rezultă din chiar actul de vânzare prezentat de dânsul și autentificat de trib. Buzău sub No. 297 din 28 Octombrie 1877, nici vânzătoarea nu a înțeles să vândă de cât drepturile indivize ce avea în acea moșie.

Considerând că acțiunea în revendicare presupune un obiect individual determinat; că cei ce nu au de cât un drept de coproprietate asupra unei moșii, nu pot invoca un drept asupra unei întinderi determinate de pământ, ci numai un drept indivis asupra fiecăreii părțicele din moșie.

Că prin urmare numai după eșirea din indivisiune să determină porțiunea de pământ care aparține exclusiv fie căruia și s'ar putea intenta o acțiune în revendicare pentru cea porțiune determinată.

Considerând că în specie reclamantul C. I. Cărbunescu chiar dacă ar fi cumpărat acei 10 stânjeni de pământ din hotarul Verești de la adevăratul coproprietar, el nu ar putea invoca de cât un drept de coproprietar, căci s'ar afla încă în indivisiune cu ceilalți moșneni.

Că ast-fel fiind el nu poate intenta o acțiune în revendicare căci partea lui de pământ în acea moșie nu este încă individual determinată.

Pentru aceste motive, redactate de d. consilier C. R. Manolescu, Curtea, admite apelul, reformează sentința și respinge ca neadmisibilă acțiunea intentată de C. I. Cărbunescu contra Leanchii Luca Ionescu.

(ss) *I. Duca, C. R. Manolescu, M. Manolescu.*

INFORMATII

În ziua de 18 ale curente, Înalta Curte de Casațiune în secțiuni unite, a primit cu solemnitatea obișnuită jurământul d-lui *Demostene Cuculi* ca consilier numit pe lângă această Înalță Curte, în locul regretatului domnu Tasu.

D. Cuculi este doctor în drept de la Universitatea din Paris, și a intrat în magistratură în anul 18.... Trecând regulat prin filiera diferitelor funcțiuni în ramura judecătorească, a ocupat în cele din urmă postul de consilier pe lângă Curtea de Apel din București, și în fine ca președinte al acestei Curți la secțiunea II. Magistrat cult și erudit, prob și distins, de sigur că se va deosebi și în Înalta funcțiune ce i s'a oferit de d. Ministru de justiție, și pentru a cărui numire îl felicităm.

În locul d-lui Cuculi, ca președinte de secțiune a fost numit d. Ath. C. Kivu, iar în locul acestuia s'a permutat de la Curtea de Galați d. S. Popescu. Ambele numiri sunt bine meritate, și opiniunea publică le agreează.

Luni Marți și Mercuri s'au ținut examene la facultatea de drept și au fost admiși la susținerea tesei, fiind proclamați licențiați d-nii: C. Rădulescu, C. Barbelian, D. Zamfirescu, D. Ispasiu, C. Hamangiu, Th. Ciuflea, C. Vineș. Dem. I. Dobrescu, Corneliu Popp C. C. Degeanu, Nicolae Nedelcovici, Ion D. Popescu și Octav G. Furculeț. — Felicităm pe noii licențiați.

Acum cât va timp s'a întâmplat un scandal aproape nemaî pomenit în analele judecătoreşti; la tribunalul d-*ei* Vâlcea membrul de şedinţă d. Athanasie Demetrian, vînd a face observaţiuni preşedintelui tribunalului, d. Vasile Roman, pentru că preşedintele începuse audienţa luînd ca asessor pe un d. avocat, din cauza obiceiului ce aveau judecătorii de a veni foarte târziu la tribunal, a întrebuiţat cuvinte lipsite cu totul, după cât se zice, de bună cuviinţă. De aci scandal, anchetă şi rezultatul a fost că membrul de şedinţă şi a dat demisiunea, care a fost priimită, numindu-se în locul său d. Călinescu, supleant la trib. Dolj.

Cât despre preşedintele Vasile Roman se zice că va fi transferat.

Ministeriul justiţiei va fi reorganizat, şi în acest scop proiectul de lege pentru reorganizare a şi fost terminat.

Mercuri 19 corent, Înalta Curte de Casaţie secţia II a respins recursul făcut de falitul *Nathan Mindel* contra decisiunii Curţii de apel din Bucureşti, prin care se condamnase la una lună închisoare corecţională pentru bancrută frauduloasă.

Săptămîna aceasta s'a depus în Cameră de către d. ministru al domeniilor un proiect de lege silvică prin care se modifică şi se completează actualul cod silvic. Proiectul coprinde 57 de articole, este însoţit de o espunere de motive, de o formulă de jurămint pentru agenţii silvici şi de un tablou în care se prevede quantumul amendei de plătit pentru un arbore tăiat în delict, dupe grosimea şi esenţa sa.

Acest proiect conţinînd dispoziţiuni foarte importante, are reveni asupra lui într'unul din numeroase viitoare, arătînd îmbunătăţirile aduse actualului cod silvic şi unele lacune ce ar trebui împlinite.

Pe ziua de 1 Ianuarie curent, se aflau în cele 17 penitenciare centrale din ţară un număr de 3830 arestanţi, dintre cari 3707 bărbaţi şi 123 femei.

Aceşti arestaţi se împart astfel:

	Bărbaţi	Femei
Condamnaţi la corecţiune	1319	32
" la reclusiune	733	16
" la munca silnică	1121	29
" la detenţiune	5	—
" ca vagabonzi	3	—
" ca minori	136	—
Preveniţi	354	—
Infirmi şi cerşetori	36	28

La cabinetul IV de instrucţiune după lângă tribunalul Ufov, se instrueşte în acest moment o afacere foarte scabroasă.

Dilele trecute parquetul a primit o denunţare în care se spunea că un anume Dumitru Enciu, în serviciul primăriei capitalei ca controlor la accise, ar fi comis un atentat la pudoare, săvîrşit cu violenţă, asupra propriei sale fiinţe, o copilă în vîrstă numai de 12 ani, şi ar fi continuînd a trăi cu dînsa.

Începîndu-se cercetările, s'a descoperit că denunţarea era adevărată; atât monstrul părinte cât şi fiica sa au făcut destăinuirile cele mai complete.

Listele electorale. — Dumineca trecută, 16 Ianuarie curent, s'au afişat în capitală şi în toată ţara, în con-

formitate cu art. 41 din legea electorală, listele electorale provisorii.

Pentru ca cititorii să fie puşi în poziţiune de a şti în ce timp şi cu ce formalităţi se pot face cererile la înscrieri pentru cei ce au fost omîşi de a fi înscrişi sau pentru ştergerea celor ce pe nedrept au fost trecuţi în liste, ne facem o datoriă, ca şi iar judiciar, să resumăm dispoziţiunile legii electorale în această privinţă.

Listele provisorii afişate în prima Duminecă dupe 15 Ianuarie, şi în anul acesta încă Duminecă a fost la 16 Ianuarie curent, vor sta afişate *trei săptămîni*, şi ori ce cetăţian care ar avea reclamaţiuni de făcut, se poate adresa la consiliul comunal în acest termen de *trei săptămîni*; în listele afişate trebuie să se arate şi ziua când acest termen expiră; aceste reclamaţiuni se pot adresa şi în ultima zi până la orele 6 dupe amiază.

Dupe ce consiliul comunal va fi hotărît asupra tuturor reclamaţiunilor ivite, el încheie listele definitive şi le publică negreşit *trei zile* dupe expirarea termenului de *trei săptămîni* acordate pentru reclamaţiuni. În aceste *trei zile* nu se pot primi alte reclamaţiuni.

În cele d'întîi *cinci zile* ce urmează dupe publicarea şi afişarea listelor definitive alegătorii nemulţumiţi, şi chiar dacă n'au figurat şi reclamat la consiliul comunal fie pentru înscrieri, fie pentru ştergeri, vor putea apela, în contra hotărîrilor consiliului comunal, la *tribunalul judeţului*.

În ziua expirării termenului de *cinci zile*, tribunalul afişează pe uşa sălei de audienţă toate apelurile primite, pentru că în materiă de contestaţiă electorală, părţile nu se citează.

Trei zile dupe această afişare, începe a curge *termenul de 15 zile*, termen în care tribunalul trebuie neapărat să judece toate apelurile primite, neputîndu-l prelungi.

În contra sentinţelor tribunalului, alegătorii nemulţumiţi pe aceste sentinţe, vor putea apela în contra lor la Curtea de Casaţie în termen de *10 zile* de la pronunţarea sentinţei.

În ziua expirării acestui termen de *10 zile*, se vor afişa pe uşa localului Curţii de Casaţie toate apelurile făcute şi ziua în care au a fi judecate fie-care dintr'însele, căci nici în casaţie, în materiă electorală părţile nu se citează.

Zece zile dupe această afişare, va începe a curge termenul de *trei săptămîni* în cari au a fi judecate toate apelurile.

Grefele tribunalelor şi ale Curţii de Casaţie sunt datoare a da, tutulor acelor cari vor cere, un certificat constatînd termenul când are a se judeca apelul.

Hotărîrile date de tribunal şi de Curtea de Casaţie în materiă electorală se dau fără drept de opoziţiă. În numărul viitor, vom reveni asupra acestei chestiuni.

Joî era fixat a se judeca înaintea secţiunilor unite ale Curţii de Casaţie recursul făcut de Glogoveanu şi cei-alţi în afacerea vînzărei moşiei Glogova; recursul însă a fost suspendat din cauză că unul din creditori d-lui Glogoveanu, şi anume Al. Burky, parte în proces, a încetat din viaţă.

ERATĂ. — La No. 2 de la 16 corent, greşindu-se paginaţia, rugăm pe d-nii abonaţi cari fac colecţie, de a observa şi îndrepta paginaţia astfel: 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 şi 16 în loc de 1—8; de aci înainte ziarul nostru avînd a urma cu paginaţia înainte.